

[Justitsministeren.]

kommune, der har givet anledning til spørgsmålet.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg i forbindelse med gennemførelsen af den nye struktur for politiet pr. 1. april 1973 allerede har taget initiativet til en undersøgelse af mulighederne for yderligere at udbygge og effektivisere patruljetjenesten i politiet.

Af *Inger Lise Petersen* til indenrigsministeren (2. januar 1973):

„Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre landets borgere, at de af folketinget vedtagne love også efterleves af kommunerne?“

(Spm. nr. 79).

Begrundelse.

Begrundelsen for mit spørgsmål er den aktuelle sag, der verserer mellem en pensionistfamilie og boligministeriet på den ene side og Brøndbyernes kommune på den anden side, hvor borgmesteren nægter at rette sig efter boligministerens bestemmelser og dermed også at følge de af folketinget vedtagne love.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (5. januar 1973):

I § 61 i lov om kommunernes styrelse er der tillagt de kommunale tilsynsmyndigheder visse beføjelser over for en kommunalbestyrelses ulovlige beslutninger eller undladelser. Ud over en adgang for tilsynsmyndigheden til at sætte kommunalbestyrelsesbeslutninger, der findes stridende mod lovgivningen, ud af kraft indeholder bestemmelsen hjemmel for tilsynsmyndigheden til over for en kommunalbestyrelse, der har handlet i strid med lovgivningen, herunder undladt at udføre en foranstaltning, hvortil den er forpligtet, at træffe de nødvendige foranstaltninger. I bestemmelsen er udtrykkeligt nævnt tilsynsmyndighedens adgang til at anvende tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge udførelsen af en foranstaltning, som en kommunalbestyrelse er forpligtet til at udføre. Beføjelsen i § 61 er som nævnt henlagt til tilsynsmyndigheden — altså for kommunernes vedkommende tilsynsrådene — og dersom en anden forvaltningsmyndighed ønsker bestemmelsen an-

vendt, må den rette anmodning herom til tilsynsrådet.

Om den konkrete sag, som har foranlediget det rejste spørgsmål, er det over for mig oplyst, at boligministeriet den 22. december 1972, efter at Brøndbyernes kommunalbestyrelse ud fra en vurdering af den pågældende families daværende boligforhold og økonomiske situation havde meddelt afslag på en ansøgning om lån til familien til betaling af beboerindskud i en lejlighed i bebyggelsen „Brøndby Strand“, har meddelt kommunalbestyrelsen, at boligministeriet på grundlag af de foreliggende oplysninger om den ansøgende families forhold, herunder de nuværende boligforhold, ikke har fundet grundlag for at statuere, at familien ikke skulle have behov for det ansøgte lån. Boligministeriet har derfor anmodet kommunalbestyrelsen om i medfør af bestemmelserne i §§ 90-92 i lov om boligbyggeri at bevilge ansøgeren det omhandlede lån.

Det er endvidere oplyst, at boligministeriets skrivelse vil blive forelagt Brøndbyernes kommunalbestyrelse på dennes førstkommande møde. Da kommunalbestyrelsen således ikke har haft lejlighed til at tage stilling til sagen på ny ud fra de nu foreliggende oplysninger, har boligministeriet ikke haft grundlag for at træffe beslutning om, hvorvidt der bør rettes henvendelse til tilsynsrådet med anmodning om at træffe de nødvendige foranstaltninger til en gennemførelse af bestemmelserne om lån til beboerindskud.

Det er min opfattelse, at bestemmelsen i § 61 i den kommunale styrelseslov indebærer tilstrækkelig effektive muligheder for at sikre, at kommunerne efterlever lovgivningen, og at den aktuelle sag ikke giver grundlag for at søge foretaget en ændring af styrelsesloven på det omhandlede punkt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Ellen Strange Petersen* til undervisningsministeren:

„Overvejer ministeren ændringer i universiteternes styrelse, der kan sikre forskerne antagelige arbejdsvilkår og sag-